

HARLEQUIN®

AJALOOLINE ROMAAN

*Kütkestatud
krabvinna*

Ann Lethbridge

Ann Lethbridge
CAPTURED COUNTESS
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Mari Kolk
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Michèle Ann Young
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M05292115
ISBN 978-9949-25-734-8

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Autori märkus

*K*as te olete kunagi mõelnud sellele, kuidas oleks elada teises ajas, olla mõne suure seikluse kangelane? Ma tean, kuidas mul on vedanud, et võin seda iga päev teha. Tean, et see ei lähe alati nii sujuvalt, nagu mulle meeldiks, või täpselt plaani järgi. Tegelaskujudel on komme asjad endale sobivaks keerata. Teisest küljest pean ütleva, et nende lugude avastamine pakub mulle suurt lõbu. Seekord külastame taas Beresford Abbeyt, mida mäletate ehk raamatust „Krahvi puudutusest lummatud”? Kummitus on abivalmis nagu tavaliselt – või kas ikka on? Ja prantslased kogunevad La Manche'i väina taga.

Asevalitsuse aeg on kõigi aegade hulgast minu armastatuim ajalooaeg. Kuid Londoni ballisaalide välises hiilguses ja glamuuris oli kerge unustada, et see oli sõja ja suurte muutuste aeg – meie modernse ajastu koidik. Nicky ja Gabe'i seiklusi jälgides puudutan ka neid teemasid.

Kui te soovite viimaseid uudiseid minu raamatute kohta, tulge minu veebilehele aadressil www.annlethbridge.com ja registreeruge mu sõnumilehel, et saada võimalus võita mu uusim raamat. Laikige mind Facebookis, AnnLethbridge Author, või jälgige mind Twitteris @AnnLethbridge.

Seda ei juhtu sageli, et autoril on võimalus töötada kahe toimetajaga, aga selle raamatu puhul oli mul õnn saada nõuandeid Joanne Grantilt ja Anne Marie Ryanilt, nii olin ma kahekordselt õnnistatud. Tänan teid, daamid, et aitasite sellel lool teoks saada.

Sooviksin pühendada selle raamatu ka oma meheõele Diane Jonesile, vaprale naisele, kes armastas perekonda üle kõige.

Esimene peatükk

August 1804

Kui Napoleon on kogunud oma armee kahekümne kahe miili kaugusele teisele poole La Manche'i, mida peaks Inglise aadlik siis tegema? Loomulikult võtma osa leedi Heatherfieldi suveballist. Gabe D'Arcy, äsja Mooresheadi markiiks kuulutatud, silmitses liigsooja marmorsammastega ballisaali asukaid lootusetuse tundega. Kas neil pole oma riigi ees seisvast hädaohust aimugi? Kas nad ei märka lihtinimeste silmade avanemist oma mõisates, asulates ja linnades? Kui märkavad, siis ei näita nad seda välja. Või ei näi sellest hoolivat.

Kullatud raamiga peeglites peegelduvad küünalde müriaadid ähvardasid pimestada, kui ta oma kaaslastest aadlikke silmitses. Kuidas need hoolikalt seatud soengutega pead giljotiini all korvis välja näeksid? Just seal nad lõpetaksid, kui Britannia satuks sõltuvusse Prantsusmaast.

See ei tohi juhtuda. Mitte sel juhul, kui temal sõnaõigust on. Ta oli loobunud kõigest, mis tal oli, kindlustamiseks, et see ei juhtuks. Oma põhimõtetest. Oma aust. Rääkimata oma seaduslikust pärandist. Pagan võtaks ta isa.

Tema ja ta isa polnud paljudes asjades kunagi ühisele arvamusele jõudnud – poliitikas, rentnike kohtlemises, tema ema türanniseerimises –, kuid Gabe ei olnud kunagi oodanud isa täielikku usaldamatust. Ta oli šokeeritud, mõistes, kui kaugele on nende eriarvamused läinud – kuni selleni välja, et isa pidas teda perekonna au ja riigi reetjaks. Aga sinna ei saanud midagi parata. Isa oli surnud ja Gabe'i mäss tema autokraatliku valitsemise vastu oli teinud temast selle, kes ta nüüd on. Rahast lage markii ja spioon.

Ta ei näidanud oma kannatamatust ja masendust välja. Murelik näoilme tekitab kuulujutte. Ta oli piisavalt kannatanud, kui tema isa testamendi üksikasjad avalikuks said. Esimesena keerasid selja kosjasobitajatest mammad, kes teda varasematel aastatel tüüdanud olid. Vaesusega löödud markii ei väärinud ajaraiskamist. Ta ei hoolinud küll sellest, sest tal ei olnud kavatsust lähiaastail abielluda. Kui üldse.

Kuuldused, et tema sissetulek, mis võimaldas talle privilegeeritud ja tegevusetut poissmeheelu, tuleb kahtlastest allikatest; sosinad sellest, et ta kogenematuid mängulaua taga ninapidi veab, või veel halvem, sohki teeb, ei teinud talle muret. Need olid oletused, mida ta oli ise julgustanud.

Kuulujutud selle kohta, miks ta oli mõisate sissetulekust ilma jäetud, solvasid see-eest üsna sügavalt. Keelepeks, et ta on Prantsuse revolutsiooni toetaja. Kahtlused tema ustavuses oma riigile. Tema uhkuse kahjuks tuli ka neid kuuldusi toetada. Need teenisid kõrgemat eesmärki.

Halvem oleks olnud tema kaaslaste ärapöördumine, kui tõde ta tegelike toimetuste kohta oleks päevavalgele tulnud.

Mees võib võrgutada süütuid, tappa teise mehe duellil või petta oma naist niikaua, kuni see kõik on varjamatu ja avalik. Kuid just niisugused salajased toimingud, millega Gabe tegeles, teeksid temast selles suurilmas *persona non grata*.

Niisiis laskis ta neil mõelda, mida nad tahtsid, riskides samal ajal oma elu ja tervisega selleks, et nende omi päästa. Ta oleks eelistanud üldse mitte kunagi Londonit külastada, aga kuna ta hoidis oma tegutsemise iseloomu saladuses ja tema Prantsuse kontaktisikud nõudsid aeg-ajalt isiklikke kokkusaamisi, ei olnud tal muud valikut kui teeselda võlvat elumeest ja paadunud mängurit ning liikuda oma kaastaste seas.

Sellepärast ilmuski ta leedi Heatherfieldi ballile.

Möödud härrasmees komistas ootamatult Gabe'i otsa, too sirutas käe välja, et pehmendada kohmakalt mängitud „äpardust”.

„Palun andestust, *m'sieur*,” pomises punaka näojumega tüse mees, kummardades sügavalt. „*M'sieur Armande, à votre service.*”

Kontaktisik, keda ta oli oodanud. „Mooreshead. Teil on kindlasti palav.” Äratundmise salasõna, kuigi nad ei vajanud seda. Armande, kes mängis emigranti, kasutas oma seisundit raha eest informatsiooni saamiseks. Nad olid aastate jooksul rohkem kui üks kord kohtunud.

Mees kummardas jälle. „Õnneks tuuled tugevnevad ja peaksid ilmamuutuse kaasa tooma.”

Tuuled pidid prantslased Prantsusmaalt kaasa tooma, aga ilmselt oli plaanides toimunud muutus. Missugune muutus? „Loodame, et see juhtub varsti, söör.”

„Tõepoolest. Olen viimased viis päeva peaaegu masenduses olnud.”

Viis päeva? Ta ei olnud oodanud, et nad nii ruttu tegutsema hakkavad. Ta peab tagasi Cornwalli minema ja hakkama ettevalmistusi tegema. Aga missugune muutus on plaanis? „Me kõik tervitame ilmamuutust, isegi kui see toob kaasa tormi.”

„Usun, et teie jahi Phoenixi kapten oleks huvitatud.”

Käsud saadetakse tema laevale. Miks oli vaja teda selle kuulmiseks Londonisse tirida? „Annan talle kindlasti teada.”

Armande võttis nuuskubakatoosi välja ja pakkus Gabe'ile. Ta tasandas häält. „Te olete ohus, *mon ami*. Nad ei usalda teid. Keegi on saadetud.” Ta naeratas leebelt ja rääkis taas tavalise valjusega. „Ainult inglased võivad sellise asja peale tulla, et niisugusel soojal suvepäeval sellise rahvahulga majja sisse kutsuvad.”

Gabe'i rinda läbis vihasööst. Ta surus selle alla. Ta on aastate jooksul püüdnud selle sõja mõlema poole usaldust võita – iga pragu tema ehitatud seinas võib osutada hukutavaks. „Kes?” küsis ta tasa. Kaheosaline küsimus. Kes on saadetud? Ja kes saatis? Armande ei olnud ustav kummalgi poolele. Gabe vaatas ringi, otsekui mehe eelmisi sõnu kaaludes. „Mind isiklikult üllatab, et keegi sellel aastaajal üldse linnas on.”

Armande raputas pead, pilgus kahetsus. Ta ei teadnud vastust kummalgi Gabe'i küsimusele. „Nüüd on mu võlg makstud.”

Gabe oli päästnud Armande'i ühel pimedal ööl kinnivõtmisest Briti piirivalvurite poolt. See kõik kuulus töö juurde, aga isegi niisugune mees nagu Armande – mees, kes sõjast kasu lõikas –, pidas aukoodeksist kinni ja maksis oma võlad.